

La felicitat compartida de Pasternak

14 reflexions del poeta, que creia que «una llavor només germina quan mor»

Boris Pasternak va néixer a Moscou el 10 de febrer de 1890 i va morir a Peredelkino (Rússia) el 30 de maig de 1960. Recordem l'escriptor i poeta rus, guardonat amb el Premi Nobel de Literatura l'any 1958, amb 14 reflexions seves.

Foto: Wyatt Fisher

1. L'home ha nascut per viure i no per preparar-se per viure.
2. La sorpresa és el millor regal que ens pot donar la vida.
3. L'amor no és dèbil, és fort.
4. La literatura és l'art de descobrir una cosa extraordinària sobre la gent comuna, i de dir amb paraules ordinàries una cosa extraordinària.

5. Com en una explosió, m'agradaria entrar en erupció amb totes les coses meravelloses que he vist i comprès en aquest món.
6. No m'agraden les persones que mai han defallit o trontollat. La seva virtut no té vida ni gaire valor.
7. L'art té dues constants sense fi: sempre medita sobre la mort i per tant sempre crea vida.
8. Cap home dolent pot ser un bon poeta.
9. El treball ajuda sempre, ja que treballar no és fer el que un imaginava, sinó descobrir el que un té a dins.
10. L'art és impensable sense el risc i el sacrifici.
11. Totes les mares són mares de grans persones, i no és culpa seva que la vida després les decebi.
12. Els descobriments més extraordinaris es fan quan l'artista se sent aclaparat pel que ha de dir.
13. A la vida val més la pena perdre que guanyar. Una llavor només germina quan mor.
14. La felicitat no compartida no és felicitat.